

[P. Munch.]

Kr. kan der vel findes en Del Tilfælde, men det er da Beløb af en saadan Karakter, at det overhovedet ingen Interesse har for de paagældende. For at forsvare denne Lovgivning har den højtærede Minister i sine sidste Udtalelser maattet karakterisere den Lovgivning, der i 1922 blev gennemført af ham, som egnet til at skræmme, udmarve, ødelægge, opspise Kapitalen og ødelægge Renteforholdene i Danmark. Det er Begrundelsen for, at han fører dette Lovforslag frem. Denne Karakteristik af den Lov, som han selv satte sit Navn under som Finansminister, er nødvendig for at kunne forsvare Lovforslaget her.

Den højtærede Minister siger, at han har tilbagevist Paastanden om, at man skruede Udviklingen tilbage. Ja, ingen har paastaaet, at man skruer Udviklingen tilbage forud for 1915, men det er jo bekendt og ikke bestridt og kan ikke bestrides, at der er et Tilbageskridt her med Hensyn til Skattelovgivningen fra det bestaaende, et Tilbageskridt, der er en Fortsættelse af den Bevægelse, der allerede foregik i 1922. Vi er ikke saa langt tilbage som det Ideal, Finansministeren i sin Tid opstillede med Hensyn til 1903 og 1912, men vi er paa Vej dertil.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard bebrejdede mig, at jeg forsvarede Godsejerne, men var saa haard ved Industrilederne. Jeg har ikke kaldt vore Industriledere slette, jeg har hævdet, at de toneangivende Industriledere havde vist sig smaalige og kortsynede, ligesom jeg har hævdet, at vore toneangivende politiske Arbejderledere har vist sig kortsynede og hensynsløst demagogiske. Derfor, siger jeg, sidder vi saa daarligt i det. Hvis det ærede Medlem er i Tvivl om, hvorvidt jeg staaar ene med min Opfattelse af toneangivende Industriledere, vil jeg bede det ærede Medlem læse ledende Artikler i Landets største konservative Blade, „Berlingske Tidende“ og „Jyllandsposten“ i det sidste Aars Tid, og jeg vil endvidere bede ham om at tale med adskillige af vore mest fremsynede og forstaaende Industriledere, der ikke hører til de toneangivende. Saa vil han faa at se, at jeg ikke staaar ene med min Opfattelse.

Maa jeg til Slut sige til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, at hans Indvending mod den Forbrugsbeskatning, som jeg har foreslaaet, vilde have sin fulde Berettigelse ud

fra et demokratisk Synspunkt, hvis jeg foreslog nye Skatter, der skulde dække nyt Statsbehov for Indtægt. Men jeg har netop foreslaaet disse Skatter til Nedsættelse af de direkte Skatter, en Nedsættelse, som ikke alene kommer de store Indtægter og Formuer til gode, men ogsaa Mellemstanden og den Elite af Arbejderklassen, der vil spare og søge at danne Kapital.

Finansministeren (N. Neergaard): Det er mig ganske ubegribeligt, hvorledes det ærede Medlem kan blive ved at paastaa, at det kun er nogle ganske enkelte Formuer under 100 000 Kr., der faar Gavn af dette Lovforslag. Alle dem, hvis Indtægter ligger over 2 000 Kr., faar nogen Gavn, somme mere, andre mindre, og de faar det ganske efter samme Regler som de store Formuer. Beløbene bliver mindre, det er en Selvfølge.

Videre siger det ærede Medlem, at det var en haard Dom, jeg fældede over den Lov, som jeg selv gennemførte i 1922. Ja, det er det, men denne Lov, forekommer mig, selv da jeg gennemførte den, særdeles angribelig, hvilket jeg ogsaa mange Gange har givet Udtryk for, og for hvilket der ogsaa er givet Udtryk i Loven ved, at de Dele, der angiver Skalaen, skulde revideres efter kort Tids Forløb med Nedsættelser for Øje. Dog var denne Lov langt, langt taaleligere den Gang, end den nu er, af mange forskellige Grunde. Vi levede i Inflationsperioden, hvor Formuerne gennemgaaende gav et godt Udbytte, og da Landene omkring os, det gælder navnlig Tyskland, endnu havde en Formuebeskatning, der var paa Højde med eller endog overgik vor. Alle disse Forhold er forandrede nu. Nu har vi Formuer med meget lavere Afkastning, nu staaar vi som et Unikum med Hensyn til vor høje Formueskat; Forholdene er totalt forandrede nu, og der maa derfor fældes en meget haardere Dom over Loven af 1922, end der var Grund til, da den kom.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Axel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Axel Møller: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg udtalte for lidt siden, at alle de Konservervative i sin Tid stemte for Lensloven. Det er ikke rigtigt. En stor Del af de Konservervative, ja, selve Ordføreren nægtede at stemme for den.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.